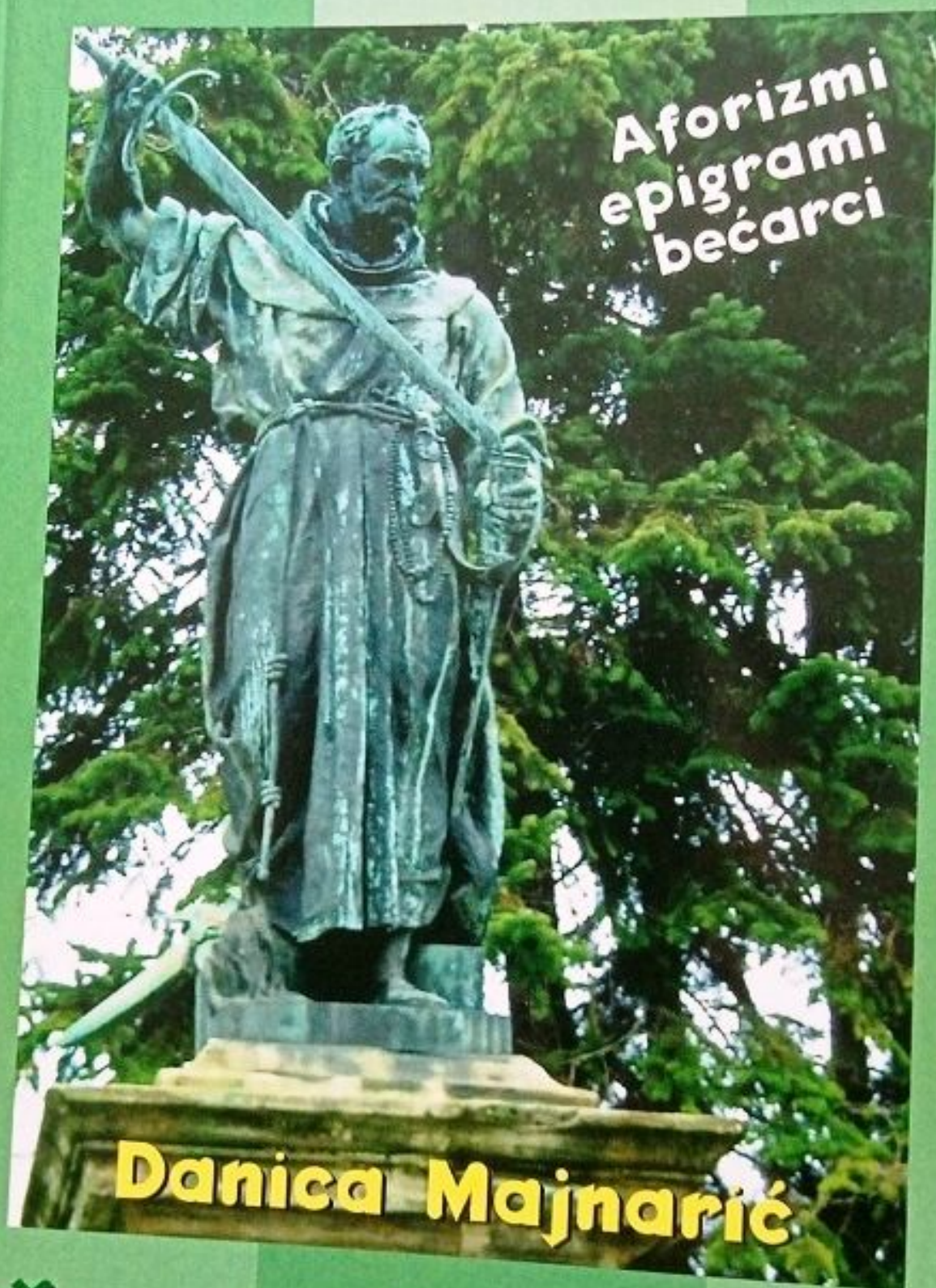

Aforizmi
epigrami
bećarci

Danica Majnarić

Žito u kukolju

Danica Majnarić

Žito u kukolju

Nakladnik

Ogranak Matice hrvatske u Požegi
Antuna Kanižlića 3, Požega

Urednica

Ljiljana Marić

Lektura

Marijana Ćorluka

Tisak

Studio Moderna
Zagreb, 2022.

Danica Majnarić

Žito u kukolju

Priredio

Miroslav Vukmanić

mh

maticahrvatska

Požega, 2022.

*Svaki dio ove knjige može se navoditi
i prenositi uz navođenje imena autorice.*

Copyright © Danica Majnarić
danica.majnarić@googlemail.com

CIP zapis dostupan je u računalnom katalogu
Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek
pod brojem

ISBN

Aforizmi

Tko tebe kamenom, ti njega aforizmom.

Zbog potresa su svi na vrhu duboko potreseni.

Dođoh, vidjeh, zanijemih!

Onoga bez love — svi love.

Razdijeli pa razganjaj.

Razdijelili su narod, ali ne i pare.

Pravi aforizam te natjera da pukneš — od smijeha.

Dok su mu nabijali rogove, nije ni bleknuo.

Sve što sam stekao, ukrao sam sâm!

Krade se naveliko i na malo, samo što ovi sitni to rade skrivečki.

U laži su kratke noge, a u krađi dugi prsti. Pa tko onda tvrdi da čovjek nije evoluirao?

Prepotentni su obično impotentni.

Za mrtvim ne vrijedi plakati, jer on te ne čuje.

S Marsa ne možeš pasti.

Kad su nas stjerali u kut, promijenili smo kut gledanja.

Za upasti u sustav moraš imati dobre veze.

Smetnuo se s pameti, pa je cijeli je život ostao smeten.

Tko nema čim drugim, lupa glavom.

I početničke greške se s vremenom usavrše.

Tko puca po šavovima, slabi su mu konci.

Imaš li vrapca u ruci, ne stišći previše.

Živa Riječ je za mnoge postala mrtvo slovo na papiru.

Razapeli su Krista u ime naroda, a sad je na red došao i narod.

Toliko su pobožno lizali oltare, da su polizali i milodare.

Kad te Europa lupi po glavi, vidjet ćeš zvijezdice.

Da povijest nije učiteljica, pokazuje i ova masovna demencija.

Kućice su ovršili — da bi si vile završili.

Mazali su nam oči da ne progledamo.

Pokazali su nam put: kroz afere do karijere.

U predizbornoj kampanji narod podjetinji; zato
ga i mogu uspavljivati bajkama.

Da ne bi nedostajalo glasova, neki se oglašavaju
dvostruko.

Zbog ispravnijeg načina glasovanja na groblja
je nužno postaviti nadzorne kamere.

Da bi te slavili, obavezno moraš umrijeti.

Ponekad je i puna kuća — prazna.

Kukuriku koalicija ne nese jaja.

U gospodarstvenom pogledu daleko smo dogurali: čak do Kine.

Kinezi nam grade mostove kako bi nas povezali s nama samima.

S radošću smo primili kinesko poslanstvo; sva sreća što ne razumijemo kineski.

Suzbijajmo sivu ekonomiju sve dok nam se ne zacrni!

Ostao je bez svojeg najboljeg prijatelja: ukrali su mu novčanik.

Kad i ogledalu okrene leđa, licemjer isplazi jezik.

Tvornice snova su najproduktivnije.

Pod hitno prestrukturirajmo brodogradnju u gradnju čamaca za spašavanje.

Oštri rezovi ne štete debelokošcima.

Samo kod vukova vegetarijanaca je vuk sit i ovce na broju.

Jedino umirovljenici mogu objesiti zube o klin.

I njemu je došlo iz stražnjice u glavu, samo što je predugo putovalo.

Imamo kruha i igara, ali nisu ravnomjerno raspoređeni.

Da bi se okitio tuđim perjem, moraš nekoga očerupati.

Iako su nam porušene sve šume, narod još uvijek traži u grmu zeca.

Rukovoditelj je ponavljao razrede kako bi utvrdio već stečeno znanje.

Hitno kupujte avione, dok nisu zahrđali.

Puni su nam zatvori vrsnih pjevača, ali mnogi strahuju da ne propjevaju.

Neki sramote vladu izlazeći na ulice; i mi bismo izišli, ali ne možemo bos.

I mi bismo išli pravo, da nismo skrenuli.

Kocka je bačena; samo što je još uvijek traže.

I golubovi mira umiru.

Bračna romantika: u početku ljubav, pa ubav, a zatim av, av, av, av...

Napravio je preveliki zalet, pa je zaskočio i samoga sebe.

Slobodnog pada se ne boje samo oni što od-skaču.

Riba smrdi od glave, ali neki drže nos na pogrešnom mjestu.

Lažnjaci? Sad mi je tek jasno zašto je lektira spala na nekoliko autora.

Dobro pazite tko vas operira, jer svi lažnjaci još nisu pronađeni.

Moramo pomagati Mostaru, jer nam daje najviše akademskih profila.

Čuvaj se glave pod kojom i kamen puca.

Nije svaki kuk Babin kuk.

Psiholog mi je savjetovao da odbacim sve što me deprimira, pa sam odbacila vagu i ogledalo.

Aforizam je rijeka koja ne poznaje granice.

Između genija i luđaka stoji samo tanka crta —
ali se slabo vidi.

Kad genijalci prijeđu crtu, bit će puna ludnica
genijalaca.

Dok je stajao na vlastite noge, mnoge je naga-
zio.

Dalji mu je domet kamena s ramena, od dometa
mozga.

Stalno se pitam čija je to ludost uništila Halu-
dovo...

I ja imam svoju “liniju”, samo je malko isprekidana.

Nije uvijek nesreća kad te drugi vozaju.

Eto, i to smo dočekali — da se i Babin Kuk istroši.

Konačno je zauzeo čvrsti stav; upao je u brzo-vezujući beton.

Kad nam unište prošlost, nema nam povratka.

Komparacija: Gladan, gladniji, mrtav.

Nije ljostuo zbog rakije, nego zbog zakona gravitacije.

Postao je ratni veteran — bez ijednog ispaljenog metka.

Život je kao sladoled: lizao ga il ne lizao, istopi se.

Predviđa se ekološka katastrofa: nestat će i kune i lipe.

Smrt je jedina pojava gdje se nitko ne gura preko reda.

Izbori su kao boks meč: oni se tuku, a mi navijamo.

Domaći fenomen: kod nas se ljudi sporo pare, a pare brzo ispare.

Već sedamdeset godina čekam svojih pet minuta.

Kad je majmunu priopćio da imaju zajedničkog pretka, dobio je vruć šamar.

I lovci na vještice moraju jašiti na metlama.

Tko previše strši, pokose ga.

Otkad nije na položaju, izgubio je sve veze, pa
sad živi bez veze.

Ako na vrijeme ne zбриšeš, naći ćeš se na
brisanom prostoru.

Dok riba ribi grize rep, oni se časte kavijarom.

Zamijenili su i imenice i zamjenice — za
mjenice.

Malom čovjeku je i u plićaku voda do grla.

Zbog betonskih spavača ostali smo bez gaća.

Kad bi vrijeme bilo novac, kod nas ne bi bilo siromašnih.

I u crkvama se počelo razvodnjavati — sve osim misnog vina.

Bilo je toliko pokajnika, da je uzmanjkalo hostija.

U pola dana pao mu je mrak na oči.

Kad su mu digli tlak, smanjila mu se dioptriya.

Usred noći svanula mi je zamisao.

Dok je pretrčavao cestu, pregazila ga je zebra.

Kod nas se najbrže vozi “u rikverc”.

Najučinkovitiji je ricinus: dok spavaš, on radi.

Najprije te spale, pa se onda posipaju pepelom.

Zbog prenoglog zaleta zaostali smo u razvoju.

Kod nas je sve obrnuto proporcionalno: broj stanovnika opada, broj političara raste.

Onima višeslojnima ne možeš oderati kožu.

Već odavno nisu primili plaću, pa žive besplatno.

Zbog društvene nepravde mnogi traže socijalnu pravdu.

Nekima je domovina majka, a nekima maćeha.

Socijalno pravedni bore se protiv socijalno nepravednih.

Neki spavaju na slami, a neki na lovorikama.

Frizeri bi trebali odrediti cijene prema veličini glave.

Oni u zatvorima imaju sva prava, a slobodni su obespravljani.

Sve se promijenilo: nekad su “vritnjak” dobivali političari, a sad ga dobiva sav narod.

Lijepo je jahati konje na hipodromu; čuvajte se da konji ne zajašu vas.

Čovjek je postao od majmuna — i pretvorio se u konja.

Manje je više: do 67. veće mirovine — i manja vjerojatnost da to doživimo.

Dok mu je sjekira upadala u med, mnogi su ostali bez glave.

I zub vremena boli.

Političari nas tjeraju na stalnu pobožnost, tako da se svakodnevno križamo i lijevom i desnom.

Od zuba vremena zabolio me kuk.

Pao mi je kamen sa srca — u bubreg.

Kad je njima svanulo, nama je pao mrak na oči.

Ukrao mi je ideju — i skupo je prodao.

Stvarno smo povlašteni: imamo po jednog ministra po glavi stanovnika.

Poziv s hipodroma: Kad već neće izići na prosvjed ljudi, nek iziđu bar konji.

Bez novca ne možeš niti umrijeti.

Bolje ispasti iz aviona, nego iz sustava.

Natalitet stalno opada, a svi smo u drugom stanju.

Imamo mnogo sekundarne sirovine, jer svi iskaču iz kože.

Sve je kod nas lažno, osim lažnjaka.

Bolje je imati vola u kupusu, nego u fotelji.

I meteorologija nam je zakazala, pa više ne znamo otkud vjetar puše.

Ne pretači misao u riječ, da ti je ne ukradu.

U svrhu krajnje štednje i maksime su se minimalizirale.

Prava nacionalnih manjina vrijede za sve, osim za nacionalnu većinu.

Sve su se basne kod nas obistinile: i drveće je prohodalo, i stoka je progovorila.

Kod nekih već više od dvadeset godina traje predizborna šutnja.

U ministarstvima se ništa nije promijenilo — osim ministara.

Ptičji mozgovi sve razmatraju iz ptičje perspektive.

Oduzeo mu je sva prava, a ovaj mu je podmetnuo svoju drvenu nogu.

I u visokim krugovima došlo je do disharmonije, jer je svatko počeo pjevati svoju pjesmu.

Ako je nešto istrunulo u državi Danskoj, što će tek biti dok dođe do nas?

Kralj je ponudio kraljevstvo za konja. Očito je da su konji to ozbiljno shvatili.

Poštuj djeda i babu da ti se produlje dani na zemlji.

Dok se neki nadrpaju, mnogi nadrapaju.

Čim sam zalajao, žena me stavila na lanac.

Dok mi je žena pametovala, ja sam se pravio lud.

Što nam vrijede silni milijuni, kad su isparljivi.

I kod nas će biti kao u Americi, samo da još dobijemo svoj Manhattan.

Kod nas najviše stanovnika stanuje u ćor-so-kacima.

Od toliko rupa, nije ni čudo što nam lađe tonu.

I željeznica nam je zglajzala.

Borba Davida s Golijatom: Svatko od nas ima svoj kamen, samo još da nabavimo pračku.

Za suce nema osude.

Odvajajte otpad, dok ga još ima.

Moji ukućani nikad nisu u kući.

Najveći naš problem su pogrešni naglasci.

Najlakše je napuniti praznu glavu.

Na svaki ispaljeni metak oni se nasmiju; očito da ih gađamo ćorcima.

Najbistrije se razmišlja praznog želuca.

Samson je izgubio snagu kad su ga ošišali; očito je da se povijest ponavlja.

Izdalo me pamćenje, pa pamtim samo bolje dane.

U našem stočnom fondu uglavnom prevladavaju ovce.

Najveća demokracija je u ludnicama; radi tko što hoće.

Kako stvari stoje, Fakultet za demografiju uskoro će se pretvoriti u Paleontološki.

Nemamo pojma što se gore kuha, ali se osjeti po zagorenom.

Mnogi veliki bogomoljci još uvijek se klanjaju zlatnom teletu.

Kod nas vladaju besprijeckorni odnosi: odnosilo se i sve se više odnosi.

Ovo globalno zatopljenje usijane glave ni ne primjećuju.

Došli smo i do Rubikona, al nitko ne prelazi.

Nema kod nas nestašice, nego smo svega siti.

Vladajućima je jedina svrha ne pasti s vrha.

Prvobitna zajednica je trajala sve dok đavao nije preuzeo vlast na Zemlji.

Blago nama, kod nas su svi dani neradni.

U sabornici prevladavaju uglavnom stolice.

Dok nije kopao po strogo povjerljivim dokumentima, kopao je po nosu..

Dok je čekao naknadu za minuli rad, preminuo je.

Bogovi ovoga svijeta su ateisti.

Darwin je bio u pravu; potrebni su milijuni godina da se majmun pretvori u čovjeka.

Čudo evolucije: Sve do jučer govorio je normalno, a čim je unaprijeđen, prolajao je.

Da bi te redovno šišali, moraš biti ovca.

Gogolj u sjeni: Današnji Čičikovi silno profitiraju na mrtvim dušama.

Kad se povlačio u sebe, mnoge je uvukao.

Ne zakapaj talent, ne znaš što će iznići.

Nemamo atomsku bombu, ali zato imamo atomski otpad. Bolje išta nego ništa.

Bio je neuspješan jer mu je nedostajala daska, i to ona odskočna.

Kod pijanaca je i demokracija u tekućem stanju.

Dok se mi pravimo ludi, ludi pametuju.

Netko prodaje pamet, a netko je rasprodaje.

Problem sporazumijevanja nemaju jedino gluho-nijemi.

Danas se slavi Dan mrtvih; baš me zanima kad
ćemo početi slaviti Dan živih.

Još od crkvenog raskola traje prokletstvo —
prokleta su se obogatili.

Po pitanju demokracije preuzeli smo starogrčki
model; jedni filozofiraju, a drugi za njih rintaju.

Svaka zmija ima svoj kamen.

Čak su se i bikovi opametili; bježe iz klaonica.

I u ravnici imamo brda — problema.

Onima što žive u planinama — sve je ravno.

Od njihovih oštih rezova prilično smo otupjeli.

Nižu se neprestana slavlja — u piću je spas.

Sve je toliko smiješno — da smo proplakali od smijeha.

Slavit ćemo, da što ćemo, ionako nemamo drugog posla.

Svatko ima svoj smisao za besmisao.

Sit gladnom vjeruje, ali mu ne dâ.

Kome je danas potrebno obrazovanje, kad postoje tolika alternativna rješenja?

Nekada su ljudi razgovarali, sad lajkaju.

Danas i pijetlovi kokodaču. Kakvi papučari!

Licemjeri: vječito su namrgođeni, a šalju na stotine smajlova.

Đavolska posla: Kad je Hanibal pred vratima, kasno je bježati iz Rima.

Što su krave svetije, više zaudaraju.

Ne dirajte svete krave, makar umrli od gladi.

Da ne duljimo — ukratko — sve smo uskraćeni.

Da nije uhljeba, ne bi bilo ni bezhljeba.

Dok se vjernici u klijeti mole, njihovi pastiri piju.

Ušao je u klijet da se pomoli — i izišao teturajući.

Ne daj da te izazove bilo tko, a kamoli makar tko.

Kad mu je voda došla preko glave, pružili su mu slamku.

Živio je kao pas sve dok nije naučio lajati.

Čekajući svjetlo na kraju tunela, oslijepili smo.

Tko god bježi od Boga, ulijeće vragu u zagrljaj.

Male gramatičke preinake: ja-meni, ti-meni, oni-meni, mi-njima, vi-vama, oni-sebi.

Nemoguće im je uzeti otiske, jer sve rade u rukavicama.

Sve je u predizbornoj groznici; oni se tresu, a mi iskihavamo.

Što je više tamburaša, slabije se čuju pogrešni tonovi.

Naoštrili su se, pa sad tupe.

Na demokratskim izborima, demos je u manjini.

Kod nas je svaka godina prijestupna.

Kronični pijanci su kroničari svog vremena.

Samo budale su potpuno samouvjerene.

Kobna koincidencija: Kud baš predizborna kampanja u vrijeme svinjokolja?

Prve riječi tajkunovog sina: “Tata, kupi mi auto...”

Kod nas je prehrana u krizi, al zato kuhinja cvate.

Gdje se puno kuha, slabo se jede.

Za zagristi u tvrdo ne trebaju nam čelični zubi,
nego čelični živci.

U brakovima je najviše — samaca.

Zaronio je u bračne vode, al nikako da izroni.

Najsudbonosnija suša je — ona u džepu.

Bio je vrstan matematičar, ali se preračunao.

Zašto neki dužnosnici imaju tako debele tepihe? Zato što sve guraju pod njih.

Lopov koji stalno potkrada seniore zove se Alzheimer.

Don Quijotei su se povampirili — pa opet jure na vjetrenjače.

Tko po smeću bura, prste ne oblizuje.

Blago plitkima — ne mogu se duboko zamisliti.

Najviše se žure seniori, jer im je ostalo još pet minuta.

Da nije bio na vezu, ne bi ni lajao!

Nije više imao krova nad glavom; vozio je kabriolet.

Žena mu je raznovrsna kuharica, pa sad svašta kusa.

Dok je maštao o promaknuću, sve mu je promaknulo.

Otkad sam uplovio u bračnu luku, stalno sam na vezu.

Otkad je zaronio u bračne vode, izgubio mu se trag.

U braku ne pokazujem rogove, pa žena misli da ne znam da ih imam.

Brak nam je razmjerno dobar; žena je razmjerno debela, a ja sam razmjerno trijezan.

Nije ni znao što je recenzija, dok se nije oženio.

Nije znao kuhati, sve dok se nije oženio.

Žena mu svaku večer čita bukvicu, sve dok ne zaspe.

Tekući problemi jedino vesele — pijance.

Žena mu svaku večer poslužuje što pas s maslom ne bi pojeo.

Cijeli dan je bio totalno utučen, a onda je od kuma primio poruku — u boci.

Išao je s razlogom u bistro, da se malo razbistri.

Najtopliji pozdravi su oni iz pakla.

Dok jedni primaju pohvale za postotke, druge kažnjavaju za promile.

I ovi gore često podjetinje, pa igraju igrice.

Radimo sve naopako; umjesto da vješamo lopove, vješamo zube — o klin.

Prvi put je žena uradila nešto i za mene; spakirala mi je kofere.

Otkad je došla recesija, sve je manje puževa s vlastitim kućicama.

Rupe u zakonu su kao crne rupe: svako malo nekog progutaju.

I kad smo pomislili da je sve stavio na jednu kartu, imao je po asa u svakom rukavu.

Djed i baka nam život znače.

Konačno je bio zgažen; pregazilo ga vrijeme.

U slamanju kičme dobro prolaze beskičmenjaci.

U sustavu se i trinaesti paragraf ispravio.

U svakom svom izlaganju bio je kratak; uvijek bi nekoga skratio za glavu.

Oporezujte sve nekretnine, da narodu krene.

Supruga mi je uzorna domaćica; uredno mi je ispeglala sve kartice.

Bila je luda za mnom, sve dok nisam bankrotirao.

Čim je postao poduzetnik, sve su mu oduzeli.

Nekad se pljuvalo u pljuvaonice, a danas u lice.

Takvom je brzinom prodavao maglu, da nam se zamaglilo.

Krokodilske suze su, zapravo, suze radosnice.

Ne plašim ga se kad poludi, nego kad dođe k pameti.

U diplomatskom sporazumijevanju s kokošima — i lisica kokodače.

U poplavama profitiraju jedino ribe. Zato i šute.

Što će vol u kupusu? Izletio je iz fotelje.

Tko bi rekao da se iz prazne slame mogu istresati lovorike.

Da bi se okučili, na stotine su raskučili.

Zapad preskupo naplaćuje istočni grijeh.

Za neke su pripravljena vješala, a za neke *Hugo Boss* vješačice.

Opasniji su oštri rezovi — od oštih pasa.

Slagao nam je da je vegetarijanac, jer se živ pojeo.

Oni koji su svakom loncu poklopac, moraju biti rastezljivi.

Oštrim laktovima glava ne treba.

Baš me zanima kako je moguće uspostaviti demokraciju bez demosa...

Kod nas su ljudi vrlo rastezljivi — od prvog do prvog.

Neki trče za suknjama, a neki u suknjama.

U braku crkve i države odnosi su — vanbračni.

Tko umije, njemu najmanje dvije — kuće na moru.

Ne čeka mu se u redu, pa mrzi sve odreda.

Za majmunska posla nisu potrebni majmuni.

Njegova je duša bezdušna.

Imamo jaku socijalnu državu; svi žive od socijale.

Poduzeli su oštre mjere: svakom od nas uzeli su mjeru.

Neki grade kuću generacijama, a neki preko noći.

Tko nema u glavi, ima u džepovima.

Stožer bez maske samo je privid; njihove su maske višeslojne i višebojne.

Pilat je oprao ruke, Isus noge, a aktualni Jude peru mozgove.

Zbog nedostatka potkova mnogi su konji nepotkovani.

Nestalo nam potkova, sva sreća što volove ne treba potkivati.

Suvremeno kršćanstvo: u svakom kukolju ima i malko žita.

Ljudi se dijele na građane i malograđane; na seljake i seljačine.

Dok smo se mi prepirali je li *ije* ili *je*, oni su već bili najedeni i napijeni.

Uzalud je uvjeravati pčele da su stoka sitnog zuba, kad i dalje bodu.

I kod nas je došlo do rasne podjele — na čistokrvne i slabokrvne.

Dijete se ne odgaja kazivanjem, već pokazivanjem.

Nisu još ništa poduzeli, da nisu nekom oduzeli.

Da ne bi morao razbijati glavu, razbio je šifru.

Svega smo se nagutali, al se nismo udebljali.

Kad se zadužiš do grla, prepusti sve zaboravu.

Kod nas su najbolje plaćeni frizeri — u financijama.

Netko nema ni krova nad glavom, dok netko ima krovove.

U moru nemira lijepo je imati svoj vlastiti otok.

Samo se pametni mogu raspametiti.

Fah-idioti su idioti po fahovima.

Nije se grijeh glupirati, već druge zaglupljivati.

Ako mudraci totalno zašute, glupost će preplaviti svijet.

Pamet se ne procjenjuje po težini mozga, nego po dužini vijuga.

Dok shvatiš da je život prolazan, već je prošao.

Paradoks: iako smo kost i koža, tijesna nam je koža.

Nije bitno što misliš o sebi, tvoj život je knjiga koju svi čitaju.

Ruku na srce, krade se!

Polagao je vozački, da ga tko ne pregazi.

Brojanice ne pomažu nezbrojenima.

Najčešći posjetitelji sakralnih objekata su — turisti.

Patio je od pretjerane higijene, pa je prao čak i novac.

Nudi nam se sve na otplatu, čak i beskonalni minusi na računima.

Tko radi, taj i griješi. Zato mnogi vodeći iz opreza ne rade ništa.

Ne krivite balkanske krčme — zbog računa bez krčmara.

Zbog uhljeba ostadosmo bez hljeba.

Kad bi se uveo porez na nerad, zbilja bi nam krenulo.

To što su se pojedinci obogatili na “naivi”, nismo smjeli usvojiti kao *modus vivendi*.

Nekad je bio čekić, i srp, i drp. A onda smo maknuli čekić i srp, pa nam je ostao samo drp!

Konačno je i nama sve krenulo — nizbrdo.

Uz toliko rupa u zakonu, svi su se sjatili oko jedne — na Jarunu.

Mora da su nas Rusi gađali “Sputnjikom”, kad je tako naglo nestala korona.

Neki lažu čim zinu; bilo bi im bolje da ni ne zinu.

Preko veze dolaze mnogi bezveze.

Najprije mezimac, a potom “Remetinac”.

Epigrami

Nekad zemlja blagostanja,
a sad čestog prikazanja.
Il u Međugorju, il u saboru:
dođe, sjedne, pa ustane,
prikaže se — pa nestane.

Zdravstvo nam je djelotvorno,
ne dajte se smesti,
dok ti “hitna” dođe,
odapneš na cesti.

Obećanje — ludom radovanje.
A s obzirom na aktualno stanje,
pametnih je sve manje i manje.

Zadivim se uvijek mome
vrijednom bossu
dok sjedi u “merdži”
i kopa po nosu.

Nemam škole,
ali imam paru —
za “doktorat”
u Mostaru.

Poskupljenje alkohola,
to baj-Matu ne dotiče,
uz vinograd i pun šljivik
za “okrijepu” uvijek bit će.

Što je duhan poskupio,
Stipi se ne tresu gaće.
Duhan raste iza kuće,
a za filter siću dat će.

Nema love za bolnice,
ni za službe hitne,
ni za plaće,
ni za “gigant” koji tone...
To su stvari manje bitne —
traba nam za avione.

Dok smo bili svoj na svom,
trčali smo maraton;
otkada nas drugi gaze,
trčimo na kratke staze.

Odlaze nam naši mili,
tužna slika svakog dana.
Rješenju se dosjetiše
mudre glave iz uprave:
uvest ćemo kol’ko treba
pra-Hrvata iz Irana.

Sa 67 moraš znati,
država će profit brati,
jer nakon toga, mili moj,
ravno ćeš na Mirogoj.

U strpljenju spasa nema,
mnogi gube vjeru,
pa kupuju putnu kartu
u jednome smjeru.

Europa nam pomoć nudi,
to nam srca dira;
ali nas užasno nervira —
što nas kontrolira.

Europi smo mi zahvalni
na tako velikodušnom daru;
al zar mora tražit račun
baš za svaku bijednu paru?

Oni na visokoj nozi
baš su slabog vida;
kud prolaze, lome, gaze
bez imalo stida.

Nema više truna u oku,
a nema ni brvna.
Jer su brvna rasprodali,
a mi trunje isplakali.

Svim farbama prefarbani,
prvi na rang-listi;
tko je kriv ljudima
što su daltonisti.

Da ne bi bilo, što se kaže,
ne laže rog ako koza laže.
Oni kozu pojedose
i rog nam za svijeću prodadoše.

Najnovija statistika
daje nam na znanje:
sve je više trudbenika,
trudnica sve manje.

Svud okolo, blago meni,
glumcima smo okruženi.
Vrlo vješti akteri, al ne za Oscare,
vrhunskog talenta, zna se,
da izvuku pare — za se.

Non passaran:
Sindikati sišli s uma
zbog 67-referenduma.
Odgovor sa vrha kreće:
to vam nikad proći neće!

Kokoši su poludjele,
kokošinjce tresu,
neprestano kokodaču —
al jaja ne nesu.

Uvijek iste poplave,
uh, kakve nesreće!
Čini mi se da nam i to
baš netko podmeće.

PDV su snizili,
olakšanje čisto.
Zatim cijene podigli,
pa dođosmo na isto.

Načas pomislismo:
bit će bolje stanje.
A kad ono isto s...e,
drugo pakovanje.

Manite se riječi teške,
uvoz-izvoz je bez greške:
izvozimo *mahere*,
uvozimo šljakere.

Baš nezgodno neko stanje,
radne snage pomanjkanje.
A mnogi još juče
otišli od kuće;
tko tu koga, brate,
sada za nos vuče?

Zrno po zrno
pozobaše grabljivice,
Ne ostade nam
ni za pogačice.

Kad se u uspinjanju
teškoće pojave,
teže mu je bez laktova
negoli bez glave.

Tko previsoko glavu zabacuje,
ni ne primjećuje
tko mu klipove podbacuje.

Tko tu koga zavlači?
Komedija to je čista!
Mijenjaju se samo svirači,
A melodija ostaje ista.

To što nam podmeću
ne vrijedi ni prebijenog centa;
Treba mijenjati melodiju,
svirače, pa i dirigenta.

Živi se rastrošno, bahato,
a pojedinci pod jarmom stenju.
Dok im se prevaranti mahnito
preko leđa na položaje penju.

Još od osmanskog doba
ništa se promijenilo nije:
ni harač, ni danak, ni kuluk,
ni age, ni begovi, ni balije.

Kod nas se sve rješava u hodu.
Oni što svoj posao znadu,
dobro se nakradu, daju ostavku —
pa mirno napuste vladu.

Kriminalnih radnji afere
pogađaju samo — amatere.

Nitko nikog ne pita za pare,
niti itko za odgovornost haje,
jednostavno — pojeo vuk magare,
pa idemo dalje...

Živeći u izobilju, gazde se čude:
Što to tjera ljude
da bježe sa rodne grude?!
U grlu me nešto steže:
od vruće pogače
sigurno ne bježe.

Kad je bila stvar u toku,
bio sam mu trn u oku,
a kad poče da se sveti,
ostade mu trn u peti.
Vritnjak dobi, blago meni,
pa prestade da se pjeni.

Čim izgubi ministarski imunitet,
okrene protiv sebe čitav svijet.

Sve na miran način,
pa gdje toga ima?
Vlast se ne poklanja,
nego se otima!

Povećati plaće zdravstvu, školstvu,
već odavno to smo htjeli,
al ne znamo više, ljudi moji,
od koga bi oduzeli.

Cijela Europa je naša,
to nije mačji kašalj.
Rukama zlatnim, blaženstvo,
osvajamo europsko prvenstvo!

Svjetski smo narod,
Bog s nama budi,
nismo zaostali ko neki ljudi.
Pro Patria nam se srce topi
pa širimo rodoljublje
po cijeloj Europi.

Lijepo je pisati epigrame
i ne praviti od svega drame.
Još bi mogao ispasti smiješan
Što se u aktualna zbivanja miješaš.

Ponekad se osjeti kriza
kad stvari razmotriš izbliza,
i bude ti nos pun
jer ti nedostaje čak za sapun.
A onda se smiriš uz glumce i glumice
i raznorazne sapunice.

Kad je pun Mjesec, slabo se spava;
ili si gladan, il boli glava.
Pa onda opet novi dan sviće,
tješiš sam sebe: nekako bit će.

Prisutan sam tamo bio
kad je život izgubio:
niti nožem, niti čizmom —
ubiše ga aforizmom.

Pred nama plejada slika
bivših i sadašnjih predsjednika.
Da ti se zavrti u glavi —
svaki je tvrdio da je on pravi.
Narod se od svega smeo
pa se ni ne sjeća je li išta jeo.

Vječita fama se stvara
u vezi kruha i igara.
A s obzirom na momentalno stanje,
Igara je sve više, a kruha sve manje.

Ratovalo se odvajkada,
ali ne ovako zvjerski,
da toliko nedužnih strada!
A ratovi su, nažalost — vjerski

Zamisao nije bila loša
da posjetim baš A. G. Matoša
koji je za svoju klupu vezan:
posrebren, spokojan i — trijezan.

Što se radi, Bože sveti,
da se smetneš sa pameti!
Netko skrene, netko šizne,
a ja pišem aforizme.

(Po U.S.A. modelu)

Glede preporuke iz prve ruke
nužno je biti na svakoj misi
držeći ruku na lijevoj sisi;
jer to je sve što jesi il nisi.

Neki od naših su došli
na visoke europske funkcije,
a to što je tristo tisuća otišlo,
nitko ni trepnuo nije.

(Maturalni fijasko)

Školstvo, kažu, nezavisno;
netko pao, netko svisno!
Manevri su raznorazni,
fakulteti bit će prazni.
I bez sluha i bez duše
kriterije podignuše.
E, baš su bezobrazni!

Prije dva ili tri dana
zastadoh kod jednog finog dućana
i shvatih da je cijena nečijih gaća —
veća nego nečija plaća.

Kažu da im je vjera u Boga
najvažnija na svijetu,
ali se još uvijek klanjaju
zlatnome teletu.

Mili Bože, zemlje lude,
za bećarac baji sude!
A za silovanje —
dobije pomilovanje.

Obrazovanje je izvan mode
dok uhljebi kolo vode.

Ni ne trebaju nam učionice
kad imamo mozgovu praonice.

I kad zamuču, pobožno zvuči,
došlo je vrijeme da nešto naučiš.
Besprijekorne su od pete do glave,
i mi imamo naše svete krave.

Ne znam čemu služi riječ obrazovanje,
čestit obraz i veliko znanje —
kad oni bez obraza i znanja
zgrnuše tolika imanja.

Dok je za njim stajo tata,
za sve bješe tata-mata.
a kada je umro tata,
obezglavljen osta Mata.

I u zdravstvu nova slika:
sve je više privatnika.
Postalo je tema vruća,
ne izlazi iz bespuća:
od štrajkova slabe vajde
sve dok kolo vode pajde.
I sve se u krugu vrti:
na red dođeš poslije smrti.

Raspored dnevnih aktivnosti
lica nam ozari i nadimlje njedra.
Dok oni kormilare,
mase krpaju jedra.

Dok nam gaće kroje braća,
doktorska je plaća
od smetlarske malko jača.
Tako je to u životu:
smetlar prima na sramotu.

Sa “Kolom gorskih tića”
nismo imali sreće.
Ono postoji i danas,
samo je mnogo veće.

Od prave pobožnosti
sve mu je bilo preče,
bježeći uporno od Boga
vragu u zagrljaj ulijeće.

Nesta žito, nesta slama,
al nam nitko to ne plati.
Za sav naš trud, teško nama,
našu slamu drugi mlati.

Boss odijelo odjenuo,
do vrha se provukao,
od revnosti sav se slama,
a u glavi — naša slama.

Nitko ne zna što nas čeka,
ponuđači razno-razni:
nema meda, nema mlijeka,
džepovi još uvijek prazni.

Predizborno predstavljanje,
svijetla slika predsjednika;
treba birat onog lika
što je krao ponajmanje.

Lovci na lovu
nemaju sluha,
ni pamet vrletnu —
al imaju njuha.

Od korone uši zvone,
ljudi se od ljudi klone,
gospodarstvo naglo tone;
tko podrpa milione?

Lovci na lovu brži su nego SOS;
nemaju škole, al imaju nos.

Poskupjeli plin, benzin i struju,
pa se ljudi, iz očaja, truju.

Naša kuna stoji sad na škotskoj grani,
jer su naše zdipili braća Talijani.

Ne osuđujmo plagijate, jer dobro znate
da naše grane griju Talijane,
a i kune uvijek netko “mune”.

Demografska demagogija:
Dok Zapad našima kožu dere,
s Istoka uvozimo jeftine šljakere.

Tek počeše da se malko kuće,
pa nestaše iz fotelje vruće.

Nismo krivi, i drugi to radi,
Remetinec vruće tikve hladi.

Koliko je napuštena fotelja vruća, teško je reći.
mogla bi žurnom nasljedniku stražnjicu opeći.

Na obnovu porušenog grada
još dugo će čekati nacija,
jer ne umije iznaći rješenje
brojna uhljebna administracija.

Poskupjeli plin, benzin i struju,
pa se ljudi iz očaja truju.

Kad bismo dobro proanalizirali
svakog potencijalnog krivca,
bilo bi nužno pod hitno izgraditi
još najmanje dva Remetinca.

Zbog raznih sitnih propusta
vladini se temelji tresu;
da narodu začepi usta
malko će odriješiti kesu.

Sav svijet znade da nam standard tone,
pa nam “šalju” sa neba “poklone”.
Tko nam šalje, još uvijek ne znamo,
ćirilicu slabo mi čitamo.

Svatko želi na vlast doći,
da se skući preko noći.

Čiji “poklon” i kojeg je tipa,
to je model od Franje Josipa.
Sreća naša, a za čudo divno,
nije bilo ništa eksplozivno.

Kad se mudra braća slože,
oderat će nas do kože!

Bećarci

Naloko se, vrag mu ne da mira,
pa vlastitom konju sad persira.

Još ću jednu, kući mi se ne dâ,
Dok ne vidim kolo u tri reda.

Nitko nije ko ja bećar bio,
mjesto cura flaše sam grlio.

Đe je Stipa, ajd kume, ne laži?
Pod trpezom, kumo, ga potraži.

Još za usput ponio sam pivo,
Dok mi mjesec ozgor namigivo.

Mačke love, skaču oko nogu,
Al mi *bije*le pohvatat ne mogu.

U “Granici” dice puna kola,
mnogima je kumovo kum Frola.

Punica me obdarila darom —
oklagijom, stojeć za ormarom.

Kad sam sinoć šuljao se kćeri,
šemperom me punac zašemper.

Kada sam se kijeru privuko,
za stražnjicu ugrizo me ćuko.

Kad sam curu vato po Prkosu,
grablje su me lupile po nosu.

Ćaća steko, bećar rastrajbao,
od sveg blaga ćuko mu ostao.

Bećar bijah prvi kraja moga,
sad bez zubi, nosa crvenoga.

I sinoć sam opet mokar bio,
kroz tarabe ćuko me zalio.

Bećar kasni, to svi dobro znaju,
ćukci šute, jer poznaju baju.

Idem šorom i puštam rafale,
graha sam se napucao, brale.

I ja bi' se sinoć oženio,
al sam usput kuma izgubio.

Kad se baja za dvolitru maši,
i vlastitu kuću on promaši.

Kad ja zveknem glavom o banderu,
sedam sela u tavnu večera.

Mislio sam dok sam imo čime,
sad ne pamtim ni vlastito ime.

Nekog taknu, nekoga podbodu;
bećarci se smišljaju u hodu.

Dobih skupi prsten za zaruke,
a moj dragi lisice na ruke.

Mala moja, zar ti nije žao
što j' mi Šarov hlače poderao?

Nemoj mislit da je meni lako,
zbog tebe sam tarabe preskako.

Lipa mala, kao slika sveta,
volimo se preko interneta.

Zaljubljen je u me, mila majko,
svaku moju poruku je lajko.

Sve su redom bekrije i lole
u Požegi završile škole.

U ŠUP-u je zanat završio
dok je profi cigle tovario.

Snagu imam, al glava ne radi,
na ciglama dvojka se zaradi.

U to vrijeme bješe glavna fora
da se cura uda za majstora.

Jedno snažno, a drugo pametno,
cijeli život živjeli su sretno.

Kad se sjetim, srce me zazebe —
tebe nađoh, a izgubih sebe.

Da seljake radom ne mučimo
iz Egipta krumpir uvozimo.

Oj, Požego, iako si mala,
mnoga slavna imena si dala.

Još i danas Požegom se priča
o junaštvu Ibrišimovića.

Kad je “Sokol” sablju isukao
iz Požege j’ Turke otjerao.

Oj, Požego, ljepotice snena,
ti si bila slavonska Atena.

Hvalimo se, imamo i čime,
Matko Peić poznato je ime.

Oj, Požego, velika ti hvala
što si nama Cesarića dala.

Što j' on bio, nije bilo taki,
u Požegi ko Franjo Ciraki.

Imali smo još jednoga ptića,
plemenitog Miru Kraljevića.

Drago Lerman iz Požege pošo,
do slapova kongoanskih došo.

Drenovac se diči, nema zbora,
zbog Andrije Štampara, doktora.

O, Hanžeku, naša sportska diko,
u Požegi i ti si izniko.

Ivo Tomić spominje se često,
Pleternica rodno mu je mjesto.

Pleternice, iako si mala,
hrvatskoga Zmaja si nam dala.

Dičimo se, a kako i ne bi,
Kaja Adžić rođen je u tebi.

Kanižliću, puno si nam dao,
Požegu si nekoć opjevao.

Dala nam je još puno imena
i postala — slavonska Atena.

Žito u kukolju

Danica Majnarić dokazuje ovom knjigom da je opredijeljena za pisnu riječ, da ona u njoj živi i raste te da je odraz njezine emotivne i duhovne nutrine koja čovjeka čini plemenitim i duhovnim bićem. Njezina životna odrednica su aforizmi i epigrami, zato ne posustaje. Daruje hrvatskoj javnosti drugu knjigu, a ona je plod ustrajnog i plodnog rada.

Aforizam je po definiciji zbijeno izrečena, jezgrovita, smisljena, sažeta duhovita misao o životu i svijetu (Bratoljub Klaić, *Rječnik stranih riječi*, Nakladni zavod Matice Hrvatske, Zagreb 1979.). Epigram je opet kratka pjesma, duhovita i sadržajna, češće zagrižljiva. Ove dvije definicije jezgrovito govore o sadržaju Daničine knjige. No, potrebno je dodati posebnosti njezine autorice.

Daničini su aforizmi utemeljeni na svakidašnjem životu. Ona motri malog čovjeka, njegove muke, nesnalaženja i poteškoće. I ona je uvijek na njegovoj strani. Sve što je napisala poklanja tom malom čovjeku, svojem bližnjem, onom kojega susreće na ulici ili na tržnici, s vrećicom u koju stavlja najjeftinije namirnice. I onom kojega susreće na skrovi-

tim neuglednim mjestima kad skuplja plastične boce pa ih nosi u trgovački centar kako bi kupio pecivo i desetak dekagrama salame tirolke. Svi moćnici svijeta, kapitala i politike su na drugoj strani. Poštujući život malenih i potrebitih, ona moćnike ignorira. Pušta ih da žive u svojem obilju, a zauzvrat im poklanja svoju satiru.

Dok danas Danica hoda ulicama velegrada tražeći likove za svoje aforizme i epigrame, ona zapravo hodi sokakom svoje Koprivnice, i susrećući ih prepoznaje ljude svoje mladosti: Jozu, Matu, Šimu, Stipu, ili možda koju Mandu, Julku, Anku ili Mariju. Držim da je to Daničino djelo prepoznavanja i vrednovanja poštenih i neokaljanih ljudi djelo njezinog života, djelo za koje se isplati živjeti, žrtvovati i voljeti. Prepoznala je vrijednosti koje ne prolaze u vremenu, koje su vječne.

Danicu Majnarić poznajem od rane mladosti, od najljepših i najradosnijih dana srednje škole. Vedrinom je oko sebe okupljala dobronamjernike i duhom plemenite ljude, mladiće i djevojke. Potom je život usmjerio naše putove na mnoge strane, no taj razlaz nikada nije bio vječan. Život je znao okrenuti naše smjerokaze u sastajališta, u susrete i zajedništvo. I opet je Danica bila ona koja je podupirala to zajedništvo do te mjere da se nikada nije raspalo. Ono je raslo, a vedri duh Danice Majnarić gorio je za to zajedništvo poput svjetiljke u kojoj ulja nikada ne nedostaje.

Sada, u ovim već poodmaklim godinama, zamolila me da napišem pogovor za njezinu drugu

knjigu. Učinih to. Pišem ovih nekoliko rečenica osvijetlan vedrinom i duhovitošću njezinih aforizama i epigrama. A bećarce koje ćete u knjizi također naći čitat ćete vedrinom slavonske duše iz koje su i proizašli. I njima je autorica dodala jednu posebnost, toj narodnoj vedrini i kulturnoj vrednoti dodala je likove poznatih Požežana, što do sada nije nitko učinio.

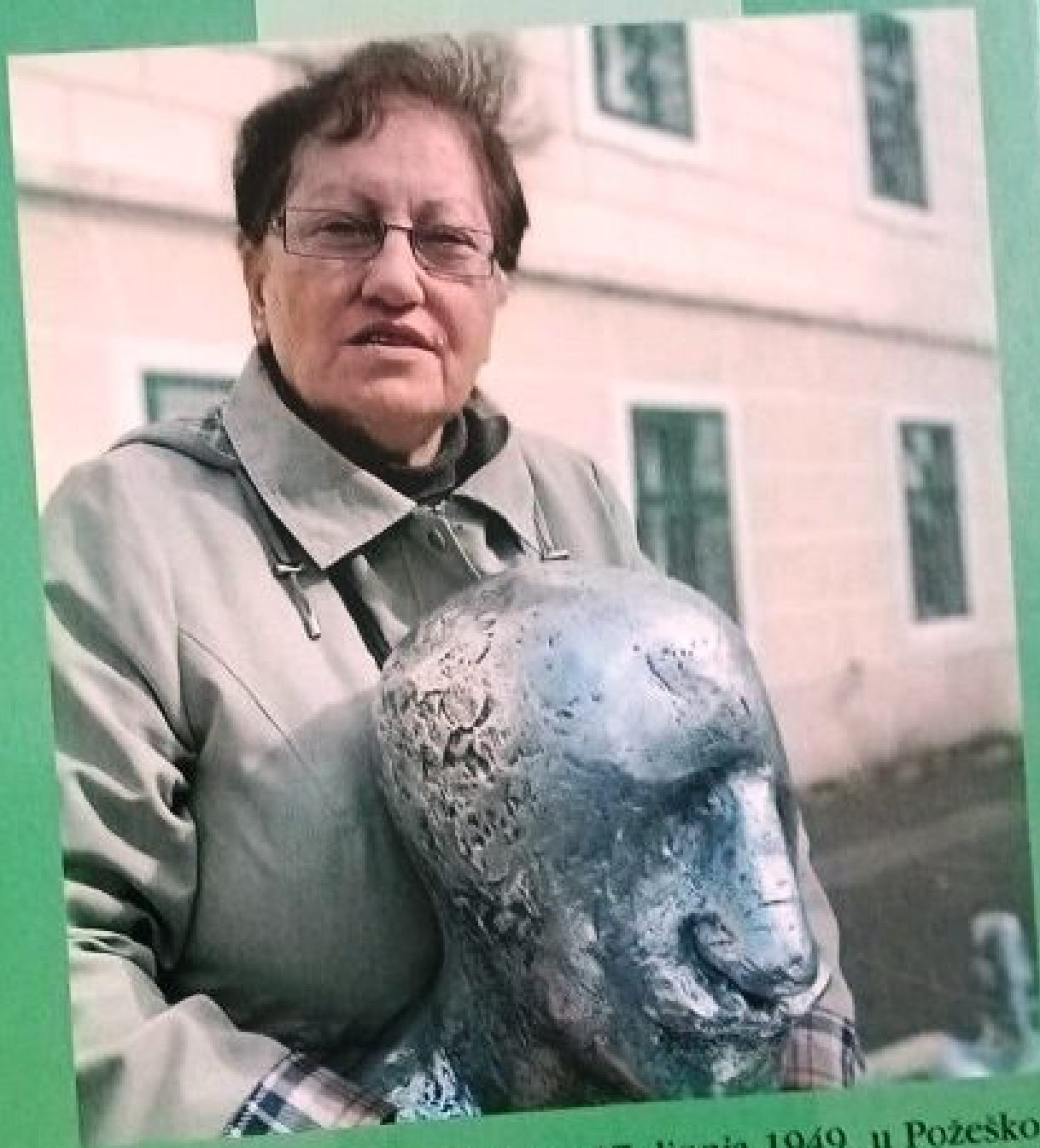
Napisana riječ ostaje. Svjedokom je jednog vremena, vedrog ili bremenitog. Ali svako vrijeme nosi nešto novo, ne ponavlja već doživljeno. Ljudi koji za njega i o njemu svjedoče čine se malenim poput kamenčića veličanstvenog mozaika, ali ti su sitni kamenčići toliko važni da bez njih mozaika ne bi bilo. Daničini aforizmi i epigrami svjedoci su našega vremena.

U Alilovcima, svibnja 2022.

Ivica Ciganović

Kazalo

Aforizmi	5
Epigrami	66
Bećarci	91
<i>Žito u kukolju (Ivica Ciganović)</i>	101

Danica Majnarić rođena je 17. lipnja 1949. u Požeškoj Koprivnici kod Pleternice. Piše pjesme, aforizme, epigrame i bečarce. Objavila je knjigu aforizama i epigrama *Muka naša svagdašnja* (2018.). Zastupljena je u zbornicima i antologijama. Živi i stvara u Zagrebu.

mh
maticallyhrvatska